

τῶν στρατῶν νὰ ἐπιβάλλῃ σιωπὴν εἰς αὐτοὺς. — Τὸ πᾶν, τῷ εἶπεν, εἰ-
μεθα πρόθυμοι νὰ ὑποστῶμεν, ἀλλ'
ὄχι αὐτὴν τὴν ὁδόν. * Ἄν δὲν δύ-
νασθε νὰ μᾶς ἀπαλλάξητε αὐτῆς,
δότε τοῦλάχιστον εἰς ἡμᾶς τὰ ξίφη
μας, διὰ νὰ τοὺς θραύσωμεν τὴν
κεφαλὴν. — Ὁ διοικητὴς προσέταξε
τοὺς στρατιώτας τοῦ νὰ ἐπιβάλλω-
σι σιγὴν ἢ παραγγελία ἐξτελέσθῃ
μετὰ χαλάζης σπαθισμῶν καὶ οἱ
ἄδοντες ἐσίγησαν. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην
ἐσπέραν ἀπεχωρίσθημεν καὶ δὲν
τοὺς ἐπανείδον πλέον. Ἀλλὰ καὶ
εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ
τοὺς ὀλίγους στρατιώτας ὅσοι ἐπο-
λέμην, ἔμειναν ἐντετυπωμένα εἰς
τὸ νοῦν τὰ ὀνόματα καὶ αἱ φυσιο-
γνωμίαι τῶν πλέον ἀνδρῶν συνε-
φωνήσαμεν ν' αναφέρωμεν τὰ πάν-
τα ἅμα ἠθέλομεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ
σύνταγμα καὶ ἐνεργήσαμεν ὅπως
δοθῇ μοναδικὸν παραδειγμα ἐτηρή-
σαμεν τὸν λόγον μας, δέκα ἐτοίφε-
κίσθησαν ἤδη, μένουσι εἰς ἄλλοι δύο,
οὓς θὰ ἴδῃτε. Ἡμεῖς ἐξτελεῖται
τὸ καθήκον μας, καὶ οὐδέποτε ἡ-
σθάνομεν ἐλαφροτέραν τὴν συνεί-
δησιν.

Ἡ κυρία ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν
ἐπὶ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ ἐψύχισε
σχεδὸν μηχανικῶς, μὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἀτενεῖς.

— Ἀλλὰ! . . . ὁ θάνατος, ἰα-
τρέ!

— Πάντοτε τὸ ἴδιον, ἀνέκραξεν
οὗτος, ἐγειρόμενος ὀρθίως μετ' ὀρ-
μῆς καὶ ἀρχίσας νὰ περιπατῇ ἐντὸς
τῆς αἰθούσας, εἰμεθα πάντοτε οἱ
αὐτοί! Ἐνόςω πρόκειται νὰ λέγω-
μεν, μόνον. — Νὰ πολεμήσωμεν
ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐμπρός, θάρρος,
ὡς ἀποθάνωμεν! — Ἐχει καλῶς.
Ἀλλ' ἅμα πρόκειται νὰ μείνωμεν
εἰς τὴν νέσιν μας, ὅπως ἀποθάνω-
μεν τῷ ὄντι, τότε φαίνεται ὅτι κα-
νεῖς δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μεί-
νῃ ἐκτὸς τοῦ ἔχοντος ἐκ φύσεως
τὸ θάρρος διὰ τοὺς ἄλλους εἶναι
ζήτημα ἰδιοσυγκρασίας· ὅστις δὲν
δύναται ὑπομονή! δὲν εἰμεθα ὅλοι
ἥρωες!

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς σιδηροδρομικῆς ἀ-
μάξης συντητήθησαν εἰς διάσημος ὁδόν-

τοῦατρός καὶ εἰς ἀργυραμοιβός. Ἐκεῖνος
ἦτο νέος οὗτος δὲ γέρον. Ὁ ἀργυρα-
μοιβός εἶχεν ὡραστάτους ὀδόντας, οὓς
ὁ ὁδοντοῦατρός ἀκορῆστος ὑποβλέπων
διὰ μιᾶς καὶ μετ' ὅλης τῆς σοβαρότη-
τος:

— Ἀγαπάτε, τῷ εἶπε, νὰ πωλήσε-
τε τοὺς ὀδόντας σας;

— Ὅχι πιστῶς, ἀπεκρίθη ὁ ἀργυρα-
μοιβός.

— Τοὺς ἀγοράζω ἐπὶ τῶν οὐλῶν, ὅ-
πως τοὺς παραλάβω μετὰ τὸν θάνα-
τόν σας, ὅτε πλέον σὰς εἶναι ὅλως ἀ-
χρηστοί.

— Τότε συγκατατίθεμαι. Καὶ πόσον
μοὶ δίδετε;

— Ζητήσατε.

— Ἀπαιτῶ 3000 δραχμῶν.

— Εἶναι πολλοί. Σὰς δίδω ἀμέσως
1,500.

— Ἀλλὰ δὲν θὰ μοὺ ἐγγιζέτε τοὺς
ὀδόντας;

— Οὕτε κατὰ φαντασίαν.

— Τότε ἔχει καλῶς. Ἐδῶ τὰ χρή-
ματα.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἀργυραμοιβός ἀνέγνω
ἐν τῇ ἐφημερίδι τὴν ἐξῆς εἰδοποιήσιν.

Ἐπαινετὰ πρὸς ὀδόντων πωλεῖ-
ται μετὰ θάνατον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος
αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ στόματι τοῦ ἀργυρα-
μοιβοῦ κ. Ν. Ν. κατοικοῦντος, κτλ. κ.

Μετ' ὀλίγον, πολλοὶ ἤρχοντο πρὸς
ἐπίσκεψιν τῶν ὀδόντων τοῦ δυστυχικοῦ
πωλητοῦ, ὅστις ἐπὶ τέλους ἐξωργίσθη
ἐπὶ τούτων, ὥστε μετέβη εἰς τοῦ ὀ-
δοντοῦατροῦ. . . ἀλλ' οὗτος εὗρεκεν ἐν
τῷ δικαίῳ ὅπως καλύψῃ δὲ πᾶσαν
περιτέραν αἰδῶ ὁ ἀργυραμοιβός ἤναγ-
κάσθη νὰ τῷ ἀποδώσῃ 3000 καὶ ἐτέ-
ρα 500 δραχμῆς.

Ὁ διασωθῆς πῖλος. Ἐν τινι ὁμη-
γύρῃ πιστῶν ὑπουργός τις τοῦ Ὑψίστου,
ἀφ' οὗ ἐπακαλέσατο τὴν φιλανθρωπίαν
καὶ ἐλεημοσύνην τῶν ἀκρατῶν του,
περιέφερε τὸν πῖλον του εἰς τὰ πλῆθη
ὅπως συναχθῶσι τὰ προσφερόμενα.

Ὁ πῖλος περιεσχθεὶς ἐπανήλθεν εἰς
χεῖρας τοῦ κυρίου του, χωρὶς νὰ περιέ-
χει οὐδὲ ἐν λεπτόν.

Τὸν εἶσε τότε ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης, τὸν ἀνέστρεψε, ἵνα δείξῃ πᾶσιν
ὅτι οὐδὲ λεπτὸν περιείχε, καὶ ὑψώσας
τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς χεῖρας εἰς τὸν
οὐρανόν:

— Εὐχαριστῶ σοι, Θεέ μου, ἀνεβόη-
σεν, ἐπὶ τῷ θαύματι τούτῳ. Ὅτι ὁ
πῖλός μου περιέπεσεν εἰς χεῖρας τοιαύ-
της ὁμηγύρει καὶ ἐν τούτοις... ἐπανήλ-
θε εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του!

Διά-ρισις οὐλόγῳ. Δὲν δίδω ἐν λε-
πτὸν δι' ὅλον τὸν κόσμον, ἔλεγε σύ-

ζυγός τις πρὸς τὴν ἐκυτοῦ σύζυγον, σὺ
εἶσαι δι' ἐμὲ ὁ κόσμος, σὺ μόνη!

Ἡ ὑπερέτρια ἐν τῷ ἐγγύς εὗρισκομέ-
νῃ δωματίῳ ἤκουεν εὐκρινῶς τὴν τοιαύ-
την διαβεβαίωσιν.

Μετ' ὀλίγον ὁ κύριος τοῦ κόσμου ἤρ-
ξατο νὰ κάμῃ ἐρωτικὰς προτάσεις τῇ
ὑπερέτρι. ἦτις:

— Πῶς! εἶπε, κύριέ μου, πόσον τα-
χέως θέλετε νὰ ἐγκαταλείψετε τὸν κό-
σμον σας;

— Σιώπα, ἀπεκρίνατο ἐκεῖνος, δὲν
γνωρίζεις ὅτι οἱ κόσμοι εἶναι δύο, ὁ
παλαιός καὶ ὁ νέος κόσμος;

Ὁ ἐν Παρισίῳ κ. Κ... εἶχεν ἐσχάτως
προμηθευθῇ πύθονα μεγίστου ἀναττή-
ματος καὶ ἀληθῶς ἐκτάκτου νοημοσύνης.

Ἐσχάτως ὁ κ. Κ... ὅστις εἶχεν ἀφή-
σει τὸ ζῶον ἐν τῷ γραφεῖῳ, ἐπανέρχε-
ται διὰ νὰ τὸ ζητήσῃ.

— Πρὸς Θεοῦ, κύριε, τῷ εἶπεν ὁ τα-
μίας του, ἔχω σπουδαίαν τινὰ ὑπόθε-
σιν διὰ τὴν ὁποίαν θὰ λείψω εἴκοσι λε-
πτά. Αἰμωδάνεται τὴν καλοσύνην νὰ μὲ
ἀναπληρώσατε κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου;

— Εὐχαρίστως ἀπήντησεν ὁ προϊ-
στάμενος.

Καὶ ἀρχίζει ν' ἀποταμιεύῃ καὶ πλη-
ρώνει τὰς παρουσιαζόμενας συναλλαγ-
ματικές.

Αἶφνης λαμβάνει ἀνάγκην νὰ ἐξέλθῃ.
Χωρὶς δὲ νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ κλείσῃ
τὸ χρηματοκιβώτιον διὰ τῆς κλειδός,
ἀρκεῖται νὰ ὠθήσῃ τὴν θύραν καὶ ἀπέρ-
χεται.

Μόλις ἐξῆλθε, παῖς τις ἐπὶ τῶν εἰς-
πράξεων παρουσιάζεται μὲ συναλλαγ-
ματικὴν πρὸς ἐξόφλησιν ἐκ φρ. 1373,60
τὴν ὁποίαν παρουσιάζει εἰς θυρίδα. Ὁ
πίθκος τείνει τὴν χεῖρα. Ὁ παῖς ὅστις
ἄγνωστὸν μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ τῷ δι-
δῇ τὴν συναλλαγματικήν.

Τότε τὸ ζῶον, μιμούμενον ὅτι, εἶδε
τὸν κυρίον του νὰ κάμῃ, ἀνίσχει τὸ
χρηματοκιβώτιον, λαμβάνει μέγα δέμα
χρυσονομισμάτων καὶ τὸ δίδει εἰς τὸν
ἐμδρόντητον εἰσπράκτορα ὅστις ὠφελοῦ-
μενος τῆς εὐτυχίας τούτης τὴν ὁποίαν
τοῦ ἔφεραν ἀνεξήγητόν τι λάθος ἀπῆλ-
θε δρομαίως.

Μετὰ πάντα λεπτά ὁ κ. Κ. ἐπανήρ-
ξατο καὶ εὗρεκεν τὸ χρηματοκιβώτιον
ἀνοικτόν, ἐστρεψε μετὰ ταχύτητα παν-
ταχοῦ τὸ βλέμμα. Ὁ πίθκος ἐννοή-
σας ἐξ ἐνστίκτου ὅτι εἶχε πράξει κακόν
τι, ἐκρύβη ὑποκάτω ἐπίπλου τινος, προ-
δίδων οὕτω αὐτὸς ἐκτόν, ὥστε ὁ κ.
Κ. ἐννόησε πῶθεν προῆλθε τὸ κακόν.

Ὁ εἰσπράκτωρ παῖς ἀνεκτίσθη, ἀλ-
λὰ δὲν ἐνεφανίσθη πλέον εἰς τὸ Κατά-
στημα τῶν προϊταμένων του κ. κ.
X καὶ P.... 6, Βουλευτὰρ Ροσσουάρ.

Ἐμπορος καὶ ὑπάλληλος. — Ἡ αβελγικὴ Ἀνεξαρτησία διηγείται τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον:

Υπάρχει ἐν Χαρισίσις Γάλλος τραπεζίτης διατηρῶν πρὸ εἰκοσαετίας ὑπάλληλον ὀνομαζόμενον Σ... Ὁ ὑπάλληλος οὗτος φύσει τίμιος, εἶχε μισθὸν 2,000 φράγκων κατ' ἔτος, καὶ μόλις ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἠδύνατο νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰ τῆς συντηρήσεώς του ἐξοδα. Πολλάκις εἶπεν εἰς τὸν προϊστάμενόν του ὅτι ἐργάζεται πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ σχηματίσῃ κεφάλαιον ἐκ 5,000 φράγκων, ὅπως ἀγοράσῃ μικρὸν τι κτῆμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του καὶ ζήσῃ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου του. Ἀλλ' ὁ τραπεζίτης οὐδέποτε ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ὀμιλίαν τοῦ ὑπαλλήλου του, προφασιζόμενος πάντοτε τὰ ἐμπορικὰ του ἀτυχήματα.

Ἡμέραν τινὰ ὁ ὑπάλληλος ὠμίλει μετὰ τοῦ προϊσταμένου του περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας του, ὅτε εἰσελθὼν ἔμποροςμασίτης τις ἀνήγγειλε τῷ τραπεζίτῃ ὅτι ὁ Μ... ἔπαυσεν ἢ πρόκειται νὰ παύσῃ τὰς πληρωμὰς του. Ὁ τραπεζίτης ὅστις ἐνδιεφέρετο κατὰ 400,000 φρ. σπεύδει πρὸς ὑπάντησιν τοῦ Μ... μεθ' οὗ ἐπὶ τέλους συνεβιάσθη μὲ τὸ 30 0/0, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐξακόλουθήσῃ ὁ Μ... τὰς ἐργασίας του χωρὶς ὁ τραπεζίτης νὰ δηλώσῃ τίποτε. Οὕτω καὶ ἐγένετο.

Τὴν ἐπιούσαν πέμπει ὁ τραπεζίτης τὸν ὑπάλληλόν του Σ... ὅπως εἰσπράξῃ τὰς 200,000 φρ. παρὰ τοῦ Μ... Ὁ ὑπάλληλος εἰσέπραξεν αὐτάς, ἀλλ' ἀντὶ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ προϊσταμένου του, μετέβη εἰς συγγενικόν του, ἐξοχικὸν μέρος καὶ ἀνορεύας δύο λάκους, ἔθαψεν εἰς ἕκαστον ἀνά 100,000 φρ.

Ἐπιστρέψας τότε εἰς τὸν προϊστάμενόν του τῷ λέγει:

- Δυσάρεστον ἴσως ἀναγγέλλω εἶδέναι
- Τίνα; ἐρωτᾷ ὁ τραπεζίτης.
- Τὴν χρεωκοπίαν μου!

— Πῶς; ἀλλὰ σὺ δὲν εἶσαι ἔμπορος ἢ τραπεζίτης; σὺ δὲν ἔχεις ὑποχρεώσεις... Ἀλλ' ἄφες αὐτάς τὰς ἀνοησίας καὶ εἰπέ μοι ἐὰν εἰσέπραξες τὰ 200 000 φρ. τοῦ Μ...

— Σᾶς εἶπον, κύριε, ὅτι ἔπαυσα τὰς πληρωμὰς μου. Εἰσέπραξα μὲν τὰς 200,000 φρ. ἀλλ' ἐπειδὴ βλέπω ὅτι πρὸ εἰκοσαετίας ὑπηρετῶ πλησίον σας καὶ δὲν κατώρθωσα ἔτι νὰ ἀγοράσω τὸ κτῆμα ὅπερ γινώσκετε, ἀπεφάσισα νὰ προβῶ εἰς τὸ βῆμα τοῦτο, ἀφοῦ μάλιστα εἶδον πόσον συμβιβαστικὸς εἰσθε μὲ τοὺς ὀφειλέτας σας. Ἐὰν μὲ καταδιώξτε θὰ καταδικασθῶ εἰς 5 ἐτῶν εἰρκτῆν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ ἐξέλθω κάτοχος 200,000 φρ. ἐνῷ πρὸ 25 ἐτῶν ἐργαζόμενος δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀποκτήσω 5 μόνον χιλιάδας!

Ἄν ὅμως θέλετε συμβιβασμόν, σᾶς προτείνω τὸ 50 0/0 ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μοι δώσητε ἐξωστῆριον ἔγγραφο.

Ὁ τραπεζίτης τῷ προσέφερε 10, 20, 30 χιλιάδας φράγκων, ἀλλ' ὁ Σ... ἐπέμενε καὶ τέλος πάντων ἔλαβεν 100 000 φράγκων. Αὐθιρῶν ἀπῆλθε μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ρενούς καὶ ἠγόρασε τὸ ποθητὸν κτῆμα.

Ἡ δημοσιεύουσα τὸ ἀνέκδοτον προρηθείσα ἐφημερίς καταδικάζει μὲν τὴν τοῦ ὑπαλλήλου Σ... συμπεριφορὰν, ἀλλὰ μέμνεται καὶ τοῦ τραπεζίτου ὅτι ἐπὶ 23 ὅλα ἔτη εἶχεν ὑπάλληλον καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ προβῇ εἰς τὸ ριθὲν κίνημα διὰ τοῦ ἀσυμπαθοῦς τρόπου του πρὸς αὐτόν.

Γάλλος τις, ὁ κ. Θουλλιέ, ἐξετέλεσεν ἐν Βολθεράμκον ἐν ἐξ ἐκείνων τῶν στοιχημάτων τῶν τοσοῦτω προσφιλῶν τοῖς Ἀγγλοῖς, ἐρασταῖς τοιοῦτου εἶδους διασκέδασεων. Ὁ κ. Θουλλιέ ὑπεχρεώτο νὰ διατρέξῃ ἀπόστισιν 650 μιλίων ἐπὶ ποδηλάτου, ἐπὶ ἑξ συνεχεῖς ἡμέρας, δώδεκα ὥρας καθ' ἑκάστην. Ἡρ-

χισε τὴν προπαρελθούσαν δευτέραν, κατὰ τὴν ἐξδόμην τῆς πρώτης. Τὴν παρασκευὴν ἐσπέρας εἶχε διατρέξῃ 546 μίλια· τῷ ὑπελείποντο λοιπὸν μόνον 104 μίλια· κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν. Τὸ σάββατον δὲ ἐσπέρας πρὸ τῆς ἐξδόμης εἶχε περάνει τὸν δρόμον του, διατρέξας πλέον τῶν 9 μιλίων τὴν ὥραν.

Κληρικὸς τις ἀμερικανὸς ἐφημέριος τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρρίκου ἐν Νέα Ὑόρκη πολωνικῆς ἐκκλησίας συνέλαβε παραδοξωτάτην ἰδέαν ὅπως ἐπαυξήσῃ τοὺς πόρους του. Ἐδωκεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του χοροὺς προσδιορίσας τὸ εἰσκτήριον εἰς 50 λεπτά. Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπείρον πληθὸς συνέρρειεν· ἀλλ' οἱ γείτονες καὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἡθοποιοὶ καὶ διευθυντῆς τις θεάτρου, παρεπονθήσαν διὰ τὸν θόρυβον τὸν ὅποιον ἐκίμων οἱ χορευταὶ καὶ αἱ χορεύτριαι τοὺς ὁποίους ἀπαντίας μετὰ τοῦ ἐφημερίου ὠδήγησαν στὸ φρέσκο.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΑ'

Τί εἰμαι; Ἡδὴ τίποτε! ἀπλοῦν ὄνομα μόνον! Καὶ ὅμως εἶχον ἄλλοτε, θωμούς καὶ Θεᾶς θρόνον!]
Ἐκ δύο ἀπαρτίζομαι στοιχείων.— Ἀν εἰς δύο μὲ κόψῃς, εἰς τὸ σῶμά σου ἐν ἀναρεῖ εἰσδύω.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην ἐκ τῶν ἡμερῶν συνδρομητῶν προσφέρεται ὠραία εἰκὼν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ,
Ἐν ΝΑΥΠΑΛΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ,
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ,
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σφίγγος»

Ἐν ΙΘΑΚΗΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ,
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ,
Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκα,
Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Α. Ἠλιάδῃ,
Ἐν ΒΡΑΙΛΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαδόγλῃ.